

ΝΕΟΛΟΓΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ

Τιμάται γρ. άογ. 2.

Τιμάται γρ. άογ. 2.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σ. Ι. ΦΟΥΤΥΡΑΣ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 22 Μαρτίου 1892.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ.

Πολιτική 'Επιθεώρησις.—'Ιμπραχίη-Μπέν-Μεχδὴ ὁ διά-
δημος Ἄραβ ἄοιδος (κατὰ τὸν Σ. Μπλοντέλ).—'Ηρόδοτος ὁ πα-
τήρ τῆς Ἱστορίας.—Ποικίλα.—'Εντυπώσεις ταξιδίου εἰς Ἰν-
δικὴν.—Περὶ νευρικῆς ὑπνώσεως.—Οἱ Ἰνδοὶ ἀνιχνευταί.—'Η
Δευτέρα Μύθη (διήγημα).

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ.

Καὶ αὖθις τὰ σπουδαιότερα ὑπὸ γενικὴν ἐποψὴν ζη-
τήματα κατὰ τὴν λήξαν ἐβδομάδα δύο τυγχάνουσι τὸ
τῆς ὑπουργικῆς ἐν Γερμανίᾳ κρίσεως, τὸ ἐξομαλισθὲν
διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ τέως ὑπουργοῦ τῆς δημοσίας
ἐκπαιδεύσεως κ. Ζέδλιτς, διὰ τῆς παραιτήσεως τοῦ
κόμπος Καπρίβη ἀπὸ τῆς θέσεως προέδρου τοῦ ὑπουρ-
γικοῦ συμβουλίου Πρωσίας καὶ διὰ τῆς ἀνακλήσεως τοῦ
τὴν πῶσιν τοῦ κ. Ζέδλιτς προκαλέσαντος νομοσχεδίου,
ὡς καὶ τὸ τῶν ἐπιταχνομένων στρατιωτικῶν παρα-
σκευῶν. Τὸν πρῶτον τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν ἀντεκατέ-
στησεν ὁ κύριος Βόσε. ὅστις ἐγένετο γνωστὸς ἐπὶ τῆς
διευθύνσεως τοῦ ἐπὶ τῶν θρησκευτικῶν ὑπουργείου παρὰ
τοῦ κ. Φάλκ, τοῦ κυριωτέρου τούτου εἰσηγητοῦ τῆς πο-
λιτικοθρησκευτικῆς πάλης, τὸν δεύτερον ὁ κ. Ὀυλεμ-
βουργ, ὃς πασίγνωστος ἀπέβη καθ' ἅπασαν σχεδὸν τὴν
Εὐρώπην, ὅτε εἰσηγεῖτο τὰ κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν ἔκτακτα
μέτρα μετὰ τὴν εἰδεχθῆ ἀπόπειραν τῶν Ἐδελ καὶ τῶν
Νόβιλιγκ. Οὐδεὶς ἀρνεῖται ὅτι ἀμφότεροι οἱ κληθέντες
ἐπὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν εἰρημένων θέσεων κέκτηνται ἅ-
παντα τὰ προσόντα ὅπως τὸ ἀνατεθὲν αὐτοῖς ἔργον διεκ-
περαιώσωσι καὶ φανῶσιν ἀντάξιοι τῶν προκατόχων διά-
δοχοι· ἀλλὰ, βαθυτέρον ἐξεταζομένου τοῦ πράγματος,
ἐξάγεται ὅτι ἡ παρελθοῦσα ἡδὴ ὑπουργικὴ κρίσις νέαν
τέμνει ὁδὸν ἐν τῷ κοινοβουλευτικῷ βίῳ τῆς αὐτοκρατορι-
κῆς Γερμανίας καὶ νέα προμνύεται πολιτικὴ τῆς κυβερ-
νήσεως, ἥτις, εἰθισμένη τέως εἰς τὸ παρορᾶν ὀλοσχερῶς
σχεδὸν πᾶσαν ἀντίστασιν, ἀναγκάζεται νὰ περιστέλλῃ
νῦν τὴν ἐλευθερίαν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς καὶ νὰ λαμβάνῃ
ὑπ' ὄψιν τοῦ λοιποῦ τὴν κοινὴν γνώμην, τὴν κατανοή-
σασαν τέλος τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν καὶ δύναμιν καὶ σκοποῦ-
σαν νὰ μὴ ἀνέχεται τὴν ἀθέτησιν αὐτῆς παρὰ τούτου ἢ

ἐκείνου τῶν ὑπουργῶν. Ὁ τρόπος, καθ' ὃν ἡ ἐξομάλισις
ἐπῆλθε, βαθεῖαν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν καθ' ἅπασαν τὴν
Εὐρώπην καὶ ἰδίᾳ ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ τῶν Χοχεντζόλερν,
ὅπου παρῆλθε πλεόν ἢ τοῦ πρίγκιπος Βίσμαρκ ἐποχῆ,
καθ' ἣν αἱ κυβερνητικαὶ ἀποφάσεις νόμου εἶχον κύρος καὶ
οὐδεὶς ἀπετόλμα τὴν καταπολέμησιν τῶν ὑποβαλλομέ-
νων εἰς τὴν ἔθνικὴν ἀντιπροσωπεῖαν νομοσχεδίων. Καὶ
ἀληθῶς μόλις ἡ κρίσις ἐξομαλίσθη, ἀμέσως τὰ τῆς ἐλευ-
θερίας τοῦ κρίνειν καὶ ἐπικρίνειν τὰς πράξεις τῶν ἐν τῇ
πολιτείᾳ κυριωτέρων παραγόντων δεσμὰ ἐλύθησαν,
προὐκλήθησαν δ' οὕτω ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ
διπλώσεις, οἳαι οὐδέποτε σχεδὸν ἠκούσθησαν ἐπὶ τῆς
προκατόχου κυβερνήσεως, ἐπὶ τῆς διοικήσεως τοῦ νῦν
ἐν Φριδρίσχρουε τὴν ὑγίαν αὐτοῦ περιθάλλοντος· ὅτε
ἡ Φραγκφούρτειος συνετάσσετο συνθήκη μετὰ τὴν κα-
τασύντριψιν τῆς αὐτοκρατορικῆς Γαλλίας, ἡ κυριωτέρα
τῶν ἐν Βερολίῳ καὶ τῇ λοιπῇ Γερμανίᾳ χαρὰ ἐξεδηλώ-
θη ἐπὶ τῷ ἄρθρῳ, τῷ ἀνατρέποντι τὰς διακελεύσεις τῆς
ἐν Οὐτεσφάλια συνθήκης, καὶ ἐπὶ τῇ ἀποσπάσει ἐπομέ-
νως τῆς Ἀλσατίας καὶ Λοθαρηγίας ἀπὸ τῆς Γαλλίας,
οὐδεὶς δὲ τῶν συνετῶν Γερμανῶν ἔκρινε καλὸν νὰ κα-
τακρίνη τὴν ἐπελθοῦσαν ταύτην χωρογραφικὴν ἐν τῷ
χάρτῃ τῆς Εὐρώπης μεταβολὴν, τὴν ἀποτελοῦσαν τὸ σο-
βαρώτερον τῶν πολιτικῶν σφαλμάτων τοῦ μεγαλειτέρου
τῶν τοῦ αἰῶνος ἡμῶν διπλωματῶν· ἀλλ' ἡδὴ οὐ μόν-
ον ἐν ἰδιωτικαῖς συνελεύσεσιν, οὐ μόνον ἐν ταῖς συν-
αθροίσεσιν τῶν κομμάτων, ἀλλὰ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ κοινο-
βουλίῳ διατυποῦνται διαμαρτυραὶ κατὰ τοῦ ἐν Ἀλσα-
τία καὶ Λοθαρηγία καθεστῶτος, καθ' ὃν μάλιστα χρό-
νον τοσαύτη καταβάλλεται μέρμηνα τῶν ἀνωτέρων τῆς
γερμανικῆς πρωτενοῦσης στρατιωτικῶν κύκλων πρὸς
συμπλήρωσιν καὶ τελειοποίησιν τοῦ ἐν ταῖς προσηρη-
μέναις ἐπαρχίαις ἀμυντικοῦ οὐστήματος. Τὸν λίθον τοῦ
ἀναθέματος ἔβαλεν ὁ σοσιαλιστὴς βουλευτὴς Λεϊβνῆτιος,
ὅστις, ἐν μακρῷ καὶ σοβαρωτάτῳ ἅμα λόγῳ τὸ τῆς
στρατοκρατίας σύστημα κατακρίνας καὶ τὴν διοργα-
νουμένην οὕτω ἀνθρωποθυσίαν ὡς ἀντικειμένην εἰς
τὸ τοῦ χριστιανισμοῦ πνεῦμα χαρακτηρίσας, ἐπελάβετο
τοῦ ζητήματος τῆς εἰς τὴν Γερμανίαν προσαρτήσεως
τῆς Ἀλσατίας καὶ τῆς Λοθαρηγίας καὶ πικρῶς ἠλεγξε
τὴν ἐκ ταύτης ἐπελθοῦσαν χωρογραφικὴν ἐν Εὐρώπῃ
μεταβολὴν ἐπὶ βλάβῃ τῶν συμφερόντων τῆς εἰρήνης τῆς
Δύσεως καὶ ἰδίᾳ τῆς Γερμανίας, τῆς ὑποβαλλομένης εἰς
ὑπερόγκους θυσίας. Ἡ Γερμανία, εἶπεν, ὄφειλεν ἀντὶ
τοῦ ἀποσπάσει τὴν Ἀλσατίαν καὶ τὴν Λοθαρηγίαν ἀπὸ